

תאריך: 22.01.2009

בתשובה נא לציין: 59266

לכבוד
עו"ד אסנת מנדל
מנהלת מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה
משרד המשפטים
ירושלים

בפקס: 02-6467011

שלום רב,

הנדון: **העלמת קטין משך 10 ימים תמימים בידי שוטרי מג"ב:**

זבן, ת"ז _____, מירושלים

סימוכין: קדם בג"ץ מיום 14.1.2009

1. בהמשך לקדם הבג"ץ ששלחנו אליכם ביום 14.1.09 בעניינו של הקטין _____ זבן, ת"ז _____, ברצוני לעדכןך בפרטי הפרשה החמורה במלואם, כפי שהתבררו בימים האחרונים בשיחות עם הנוגעים בדבר. להלן הפירוט העובדתי של המקרה הנדון.
2. ביום א', 4.1.09, בשעה 7:30 בבוקר, עת היה בדרכו לבית ספרו שבשכונת אל-עזרייה באוטובוס ציבורי, הגיע הנער _____ זבן בן ה-17, משכונת ראס אל-עמוד במזרח ירושלים, למחסום נייד שמוקם אחרי מחסום א-זעיים. לאחר שנלקחו מהנוסעים תעודות-הזהות לבדיקה על-ידי שוטרי מג"ב במחסום, נקרא _____ לרדת מהאוטובוס. הנער הספיק להודיע בקצרה לאימו באמצעות הטלפון הסלולארי ש"נעצר על-ידי הצבא", זאת לפני שנלקחו ממנו הטלפון הסלולארי והארנק שברשותו, כוסו עיניו, נאזקו ידיו, והוא נלקח בגיף, על-ידי שלושה שוטרי מג"ב, ליעד לא ידוע. כאן החלה מסכת של התעמרות, אשר קשה להאמין כי מתקיימת במדינה דמוקרטית ומתוקנת, ואשר נמשכה למעלה מ-10 ימים תמימים.
3. על-פי עדותו של _____, הוא נלקח, לאחר נסיעה ארוכה, אשר במהלכה אף עבר השפלות שונות בידי החיילים שהחזיקו בו, למקום לא ידוע, שם נותר לכל אורך תקופת החזקתו. פעם אחת בלבד בכל תקופת החזקתו הועבר הנער לחדר אחר מהחדר בו הוחזק, בו נחקר ב"חקירה רשמית" לגבי חלקו לכאורה ביידוי אבנים בשכונת ראס אל-עמוד. חוץ מחקירה זו, הועבר הנער מספר פעמים לחקירות "לא פורמליות" על-ידי אותו שוטר מג"ב שעצר אותו. במהלך אותן "חקירות", הופעל על הנער לחץ נפשי, שכלל ניסיונות להציע פיתוי כלכלי ובלבד שייאות "לגלות" פרטים על אירועי יידויי אבנים ועל דמויות שהיו מוכרות לרשויות הביטחון משכונת מגוריו. לכל אורך החקירה _____ שמר על גרסה אחידה, בה הכחיש כל קשר לאותם אירועים, ואף סירב בתוקף להצעות הכלכליות של השוטר.
4. מלבד חקירה רשמית בודדת זו, לא ראה הנער גורם חוקר אחר. לכל אורך התקופה הוא הוחזק על ידי אותו שוטר מג"ב שעצר אותו, שגם היכה וקילל אותו מידי פעם. במשך כל

- אותם ימים, הוחזק הנער בחדרון קטן, אטום לחלוטין לאור יום, בלא שירותים או מקלחת, תוך שהוא מקבל ארוחה אחת ביום, אשר הרכבה – מנה זעומה של שמנת ולחם.
5. פעמים מספר במהלך תקופה זו הורשה _____ להתקשר לבני משפחתו, תוך שהוא מדבר באמצעות הרמקול בנוכחות אותו שוטר מג"ב דלעיל, שהורה ל_____ להימנע מלציין שהינו מוחזק בידי מג"ב, אלא שעליו לומר כי הוא מוחזק בידי הצבא. כמו-כן, נאסר על _____ לציין את מקום החזקתו. כך, נותרה משפחת הנער באפילה בכל הנוגע למקום החזקתו של יקירה, ובאשר לגורם המחזיק בו.
6. התעלומה נמשכה מספר ימים, בעוד הנער, כך הסתבר בדיעבד, ממשיך להיות מוחזק בידי חיילי מג"ב, כמתואר לעיל.
7. ביום ד', 14.1.09, הושלך הנער _____ זבן מתוך רכב צבאי במחסום קלנדיה, לאחר שהוסרו ממנו כיסוי העיניים והאזיקים. משם נסע הנער חזרה לביתו במונית, עליה נאלץ לשלם אבי הנער, מאחר וכל כספו של _____ נלקח ממנו על-ידי החיילים בתחילת החקירה, ולא הוחזר. כך, בדרך לא דרך, הסתיימה פרשה אפלה זו עבור הנער ובני משפחתו.
8. בטרם נודע למוקד דבר השחרור, הוגש בידי עו"ד סיגי בן-ארי מהמוקד קדם הבג"ץ שבסימוכין. במכתב תשובה מעו"ד אביטל סומפולינסקי, צוין כי על-אף נסיונות איתור שנעשו על-ידם, בפרקליטות גם כן לא מצליחים לאתרו. ביום 18.1.09 הודיעה עו"ד בן ארי לעו"ד סומפולינסקי כי הנער הוחזר לביתו ואין עוד צורך להמשיך בנסיונות לאתרו.
9. אין להכביר מלים בנוגע לחומרת המקרה המתואר לעיל. מערכת שלטונית המעלימה ומחביאה אדם, ובמקרה זה קטין, במשך פרק זמן ניכר, נוהגת באכזריות הפוגעת קשות בצלם האנוש של העצור ובני משפחתו ומפירה את כל הדינים והנורמות בנוגע למעצר.
10. עקב חומרת האירוע, ברצוני היה להביאו לידיעתך בהקדם.
11. לתגובתך אודה.

בכבוד רב

דניאל שנהר, עו"ד

העתק :
עו"ד אביטל סומפולינסקי, מחלקת הבג"צים